

- 1) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 17 stycznia 1997 r. w sprawie amortyzacji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych (Dz. U. Nr 6, poz. 35 i Nr 14, poz. 78) — dla gmin o szczególnym zagrożeniu wysokim bezrobociem strukturalnym albo województw lub rejonów administracyjnych (gmin) zagrożonych recesją i degradacją społeczną,
- 2) rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 24 stycznia 1995 r. w sprawie odliczeń od dochodu wydatków inwestycyjnych oraz obniżek podatku dochodowego w gminach zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym (Dz. U. Nr 14, poz. 63 i z 1996 r. Nr 63, poz. 293),
- 3) rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1993 r. w sprawie wytycznych realizacji budżetu państwa w zakresie wydatków przeznaczonych na wsparcie restrukturyzacji i ostony likwidacji przedsiębiorstw (Dz. U. Nr 119, poz. 531, z 1995 r. Nr 128, poz. 621 i z 1997 r. Nr 30, poz. 167) — dla regionów zagrożonych bezrobociem.

§ 3. W 1998 r. w województwie łódzkim oraz w gminach województwa wałbrzyskiego, nie wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie określenia wykazu gmin zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym

(Dz. U. Nr 71, poz. 338), są stosowane preferencje przewidziane w:

- 1) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 17 grudnia 1996 r. w sprawie karty podatkowej (Dz. U. Nr 151, poz. 717 i z 1997 r. Nr 101, poz. 633) — dla gmin zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym,
- 2) rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 24 marca 1995 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. Nr 35, poz. 173 i Nr 148, poz. 722 oraz z 1997 r. Nr 1, poz. 4, Nr 6, poz. 35, Nr 128, poz. 834 i Nr 145, poz. 981) — dla gmin o szczególnym zagrożeniu wysokim bezrobociem strukturalnym.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 marca 1997 r. w sprawie określenia województw i gmin objętych zakresem działania rejonowych urzędów pracy, w których są stosowane szczególnie instrumenty ekonomiczno-finansowe i inne preferencje w celu restrukturyzacji gospodarki i ograniczenia negatywnych skutków bezrobocia (Dz. U. Nr 31, poz. 176).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz*

570

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lipca 1998 r.

w sprawie przyznania bezrobotnym, zamieszkałym w niektórych województwach i gminach objętych zakresem działania rejonowych urzędów pracy, prawa do zasiłku i stypendium, przysługującego bezrobotnym zamieszkałym w gminach zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.

Na podstawie art. 37i ust. 4 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776 oraz z 1998 r. Nr 66, poz. 431) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa województwa i gminy objęte zakresem działania rejonowych urzędów pracy, określone jako zagrożone strukturalną recesją i degradacją społeczną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1998 r. w sprawie zakresu, trybu i warunków wspierania środkami z budżetu państwa na 1998 r. realizacji regionalnych programów restrukturyzacyjnych oraz tworzenia instytucji lokalnych (Dz. U. Nr 76, poz. 492), w których zamieszkałym bezrobotnym przysługuje w 1998 r. prawo do zasiłku i stypendium, przysługujące bezrobotnym zamieszkałym w gminach zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.

§ 2. W 1998 r. w województwach łódzkim i katowickim oraz w gminach województwa wałbrzyskiego, nie wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie określenia wykazu gmin zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym (Dz. U. Nr 71, poz. 338), przysługują uprawnienia określone w art. 37d i art. 37j ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 1997 r. Nr 25, poz. 128, Nr 28, poz. 153, Nr 41, poz. 255, Nr 63, poz. 403, Nr 93, poz. 569, Nr 107, poz. 692, Nr 121, poz. 770 i Nr 123, poz. 776 oraz z 1998 r. Nr 66, poz. 431) — dla bezrobotnych zamieszkałych w rejonach administracyjnych (gminach) uznanych za zagrożone szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 marca 1997 r. w sprawie przyznania bezrobotnym, zamieszkałym w niektórych województwach i gminach objętych zakresem działania rejonowych

urzędów pracy, prawa do zasiłku i stypendium, przysługującego bezrobotnym zamieszkałym w gminach zagrożonych szczególnie wysokim bezrobociem strukturalnym (Dz. U. Nr 31, poz. 177).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz*

571

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 10 lipca 1998 r.

w sprawie szczegółowych warunków i sposobu postępowania przy użyciu broni palnej krótkiej przez strażników gminnych.

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Strażnicy gminni, zwani dalej „strażnikami”, mają prawo do użycia broni palnej krótkiej w stosunku do osób tylko w przypadkach określonych w art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o strażach gminnych (Dz. U. Nr 123, poz. 779), zwanej dalej „ustawą”.

2. Przez użycie broni palnej krótkiej przez strażników rozumie się oddanie strzału w kierunku osoby w celu jej obezwładnienia, po wyczerpaniu trybu postępowania określonego w § 3.

§ 2. Przy podejmowaniu decyzji o użyciu broni palnej krótkiej strażnicy są obowiązani postępować ze szczególną rozważą, traktując broń palną jako ostateczny środek działania, z zachowaniem warunków określonych w art. 18 ust. 2 ustawy.

§ 3. 1. Strażnicy, przed użyciem broni palnej krótkiej, są obowiązani:

- 1) po okrzyku „STÓJ — STRAŻ GMINNA” wezwać osobę do zachowania zgodnego z prawem, a w szczególności do natychmiastowego porzucenia broni lub niebezpiecznego narzędzia, odstąpienia od bezprawnych działań lub użycia przemocy,
- 2) w razie niepodporządkowania się wezwaniom określonym w pkt 1, zagrozić użyciem broni palnej krótkiej okrzykiem „STÓJ — BO STRZELAM”,
- 3) oddać strzał ostrzegawczy w górę, jeżeli wezwania określone w pkt 1 i 2 okażą się bezskuteczne.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w przypadku, gdy wszelka zwłoka groziłaby bezpośrednim niebezpieczeństwem dla życia lub zdrowia ludzkiego.

3. Użycie broni palnej krótkiej w sytuacji, o której mowa w ust. 2, musi być poprzedzone okrzykiem „STRAŻ GMINNA”.

4. Podczas wykonywania zadań ochrony z bronią strażnik gminny jest obowiązany posiadać przy sobie legitymację służbową oraz świadectwo broni.

§ 4. Broni palnej krótkiej nie używa się w stosunku do kobiet o widocznej ciąży, osób, których wygląd wskazuje na wiek do 13 lat, osób w podeszłym wieku oraz o widocznym kalectwie.

§ 5. 1. Jeżeli wskutek użycia broni palnej krótkiej nastąpiło zranienie osoby, strażnik jest obowiązany, z zachowaniem bezpieczeństwa własnego i innych osób oraz bez zbędnej zwłoki, udzielić jej pierwszej pomocy, a następnie spowodować udzielenie pomocy lekarskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, oraz gdy w wyniku użycia broni palnej krótkiej nastąpiła śmierć osoby lub szkoda w mieniu, strażnicy są obowiązani do:

- 1) zabezpieczenia śladów na miejscu zdarzenia i niedopuszczania na to miejsce osób postronnych,
- 2) w miarę możliwości, ustalenia świadków zdarzenia.

§ 6. 1. O każdym przypadku użycia broni palnej krótkiej lub jej utraty strażnik jest obowiązany niezwłocznie powiadomić najbliższą jednostkę Policji oraz komendanta straży gminnej lub swojego bezpośredniego przełożonego.

2. O każdym przypadku użycia broni palnej krótkiej lub podjęcia czynności określonych w § 3 strażnik jest obowiązany sporządzić notatkę, która powinna w szczególności zawierać:

- 1) imię i nazwisko strażnika, numer legitymacji służbowej, numer świadectwa broni,
- 2) datę, godzinę i miejsce użycia broni palnej krótkiej,
- 3) okoliczności poprzedzające użycie broni palnej krótkiej,
- 4) skutki użycia broni palnej krótkiej,
- 5) zakres ewentualnego udzielenia pierwszej pomocy,
- 6) dane osobowe ustalonych świadków zdarzenia,
- 7) inne okoliczności zdarzenia, w tym nazwisko lekarza, któremu przekazano osobę poszkodowaną.

§ 7. Do obowiązków komendanta straży gminnej należą: